Patientinformation

Till dig som ska induceras (genomgå igångsättning av förlossning)

Vad innebär en induktion?
En induktion/igångsättning betyder att vi inte avvaktar att förlossningen startar av sig själv utan att vi på medicinskt sätt gör att förlossningen kommer igång tidigare.

Varför blir du inducerad?
Det finns flera olika anledningar till att vi bedömer att förlossningen bör sättas igång. Det kan vara faktorer som gäller barnet eller patientens hälsa som gör att vi vill att förlossningen startar. Exempel på sådana faktorer är havandeskapsförgiftning, förhöjt blodtryck, insulinbehandlad diabetes, tvillinggraviditet eller överburenhet. Det kan också vara så att fostervattnet har gått men värkarna inte kommit igång spontant. Vi gör en individuell bedömning om/när förlossningen bör sättas igång.

Hur går en induktion till?
Vi har flera olika metoder för att starta en förlossning. Du kommer att träffa en läkare när du kommer den aktuella dagen. En vaginalundersökning görs och läkaren bedömer hur din livmoderhals känns. Utifrån det och din aktuella situation så föreslår läkaren vilken igångsättningsmetod som är mest lämplig.

Metoder
En förlossning kan sättas igång med läkemedel som heter prostaglandiner. Detta gör att sammandragningar startar. Det finns flera typer av prostaglandiner. De kan ges i tablettform (”*Angusta”*) eller i vätskeform (”cytotec”). De intas varannan timma och max 8 doser i sträck. Inför varje ny dos så utvärderas om värkarbetet kommit igång. Du kan även få prostaglandin som en gel i slidan (”*Minprostin”*) eller som en liten kompress med läkemedel på som läggs in i slidan (”*Propess”*).

En annan metod är ”*Ballong*”, en tunn kateterslang som förs in genom livmoderhalsen, förbi inre modermunnen. Den fylls med koksalt så det blir som en uppblåst ballong som trycker mot livmoderhalsen och vidgar den på mekaniskt sätt.

Att ta hål på fosterhinnorna (göra så att fostervattnet går) är en annan igångsättningsmetod, som kan användas om livmoderhalsen är mogen.
Då kommer värkarna ibland igång, och har de inte gjort det efter cirka en timma får du ett värkförstärkande dropp.

Du ska vara medveten om att alla dessa metoder kräver tid och tålamod. Ofta kan det ta flera dagar innan aktivt förlossningsarbete startat. Det är väldigt individuellt hur kroppen reagerar på en igångsättning. Vissa patienter behöver bara en av ovanstående nämnda metoder för få igång ett värkarbete, medan andra behöver flera olika metoder efter varandra. Vi övervakar dig och barnet under tiden för att se att ni mår bra.

I vissa fall går det trots flera olika metoder inte att sätta igång förlossningen och då kan det bli aktuell att avbryta och göra ett nytt försök några dagar senare, och i vissa fall kan det i stället bli aktuellt med ett kejsarsnitt.

Vad finns det för för-/nackdelar med igångsättning?
Om vi har tagit beslut om en igångsättning så är det för att det minskar risker för dig och ditt barn att bli förlöst, till skillnad från att avvakta en spontan förlossningsstart.

Det har nyligen gjorts en forskningsstudie (”Swepis”) som visade att risken för fosterdöd minskar något genom att sätta igång en förlossning i vecka 41, jämfört med att vänta till vecka 42+0, som gjordes tidigare. Några risker för mamman eller barnet med en igångsättning kunde inte påvisas.

Nackdelen med en igångsättning är framför allt att patienten i genomsnitt får spendera längre tid på förlossningsavdelningen än vid avvaktan av spontan förlossningsstart. Du måste ha tålamod och räkna med att det kan ta några dagar innan barnet är förlöst. För vissa går det dock mycket snabbare än så. Har du tidigare fött barn så brukar det vara lättare att sätta igång förlossningen.

Det finns även en något ökad risk att förlossningen behöver avslutas med sugklocka eller kejsarsnitt.

En induktion görs när det finns utrymme på förlossningen att ta hand om dig, så om det är hög belastning kan det hända att en planerad igångsättning blir framskjuten en kortare tid. Vi ringer dig från förlossningsavdelningen när vi har plats att ta emot dig för igångsättning.

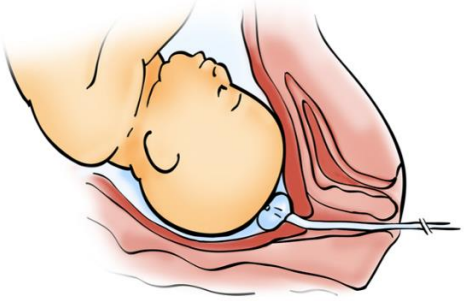

Exempel på en av våra ”Ballongkatetrar” som förs in genom livmoderhalsen.